

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1328 20 tháng 12 năm 2020

Tình Thương

*Tình thương ban rải khắp nơi nơi
Xây dựng chung hành qui một mối
Diễn tả tâm tu duyên đạt pháp
Bình tâm học hỏi tự về ngôi*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Thầy bói hình như biết được chuyện của người khác, nhưng không sao biết hết được chuyện của chính mình tại sao?*
- 2) Những loại người nào gọi là người thiếu trí?*
- 3) Bão lụt phá hoại mùa màng do đâu mà có?*
- 4) Mọi người không muốn xa Bé, Bé nghĩ sao về họ?*
- 5) Ngày giỗ kỵ ông bà cha mẹ là ngày gì?*
- 6) Hồn cân nặng bao nhiêu và xác cân nặng bao nhiêu?*
- 7) Nguyên lý nằm nơi nào?*

1) 27-09-94

Hỏi: Thầy bói hình như biết được chuyện của người khác, nhưng không sao biết hết được chuyện của chính mình tại sao?

Đáp: Thưa thầy bói biết được chút ít việc sanh khắc của ngũ hành mà luận xét và phân tách theo chiều hướng lợi và hại của nhơn sinh, chứ kỳ thật chuyện của chính mình vẫn hành sai, tại vì tánh tham cá nhân chưa dứt khoát, nhiều khi sai rồi nhưng không hay, khổ đến nơi nhưng ăn năn chưa kịp, chỉ có tu hướng thượng thì hầu mong sửa chữa kịp thời hơn.

Kệ:

*Biết người chẳng biết được tâm nguồn
Tạo loạn không hay tự tạo buồn
Hay dở dở hay mình tự biết
Bói đi bói lại cũng phải buông*

2) 28-09-94

Hỏi: Những loại người nào gọi là người thiếu trí?

Đáp: Thưa loại người thiếu trí thường hướng về sân si và tham dục, nói đạo đức nhưng không bao giờ thực thi được đạo đức, bản tánh keo kiệt và eo hẹp, tưởng làm mình là hay hơn người khác, bướng bỉnh, sự nghiệp giới hạn, luôn luôn thủ thế rất khó hòa đồng với người khác, tự ái cao, sai cũng biện hộ mình là đúng, không đủ tài đức để dẫn thân cứu đời.

Kệ:

*Tâm trí khó yên tự thoát lời
Quân bình khó đạt khó yêu đời
Học không được đạo lòng xao động
Hướng tâm tạo dục khó thành thời*

3) 29-09-94

Hỏi: Bão lụt phá hoại mùa màng do đâu mà có?

Đáp: Thưa bão lụt phá hoại mùa màng do sức mạnh của hải dương biến chuyển tùy theo vận nước của mỗi nơi, nhưng dân biết sống đạo đức hướng về Trời Phật thì cũng giảm bớt được điều này. Tâm thật tu hành đứng đắn thì dịp may sẽ có nhiều, hồng ân của Thượng Đế thường trực ban chiếu, Trời Đất sẽ yên vui, dân chịu tu dân sẽ bớt khổ! Người đời không tin sức mạnh đại bi của Thượng Đế, chuyện có thật vì lòng không thật thì không bao giờ thấy cả.

Kệ:

*Không tu tâm điển khó thanh hòa
Khó khổ triền miên chẳng thấy Cha
Đội đá vá Trời chẳng đạt được
Lòng tham dấy động khổ tâm à!*

4) 30-09-94

Hỏi: Mọi người không muốn xa Bé, Bé nghĩ sao về họ?

Đáp: Thưa mọi người đều quyến luyến trước khi Bé rời khỏi thiên đường, vì họ có hành pháp hằng đêm, sự quyến luyến tâm giao, quý trọng lẫn nhau. Bé cũng vậy, mọi người đều hướng tâm tu học thì xác xa chứ tâm không xa, lúc nào cũng được giao cảm thanh nhẹ, trí sẽ ổn định và an vui trong thanh tịnh.

Kệ:

*Thương yêu mến cảm tự tâm mình
Pháp giới môn huân tự cảm mình
Trình độ thực hành tâm tự thức
Duyên lành tái hội giới tâm linh*

5) 01-10-94

Hỏi: Ngày giỗ kỵ ông bà cha mẹ là ngày gì?

Đáp: Thưa ngày giỗ là ngày hội tụ anh em và gia tộc, hướng về tâm linh, thấy nó là mê tín dị đoan, nhưng nó là ngày văn minh nhứt của loài người, biết được sự liên hệ của hai chiều, kẻ sống bằng xác thịt và kẻ chết bằng linh hồn, rất có trật tự và ý nghĩa của càn khôn vũ trụ, gìn giữ sự trung tín của tâm linh, từ đời và đạo.

Kệ:

*Tin yêu sự sống thanh cao nhẹ
Giải tỏa phiền ưu giải tỏa mù
Xác nhận phần hồn đang được tiến
Ông bà cha mẹ vẫn còn tu*

6) 02-10-94

Hỏi: Hồn cân nặng bao nhiêu và xác cân nặng bao nhiêu?

Đáp: Thưa hồn chỉ có thanh và trược, còn xác thì có nặng có nhẹ, thanh là sáng còn trược là tối tăm, nặng là chìm còn nhẹ là nổi, trí tích tụ nơi hồn, xác chỉ có bộ thần kinh là duy nhứt, nhẹ là hòa bình còn nặng là động loạn dâm ô.

Kệ:

*Thần kinh chẳng chịt chuyển không ngừng
Nguyên lý Trời ban trong các từng
Cao thấp đồng hành trong ý thức
Khai thông đời đạo rõ hành trình*

7) 03-10-94

Hỏi: Nguyên lý nằm nơi nào?

Đáp: Thưa nguyên lý nằm nơi từng số điện quang của hành giả, hào quang thanh tịnh trí sáng tâm minh, vạn linh đồng nhứt thể cùng hành cùng tiến.

Kệ:

*Thanh cao giải tỏa nội tâm phiền
Thức giác bình tâm tự tiến xuyên
Giao động không hành tâm ác trược
Về không thanh nhẹ mới là yên*

Hồng Kông, 03-09-1974

*Xa cách ngàn trùng điển chẳng xa
Nhớ nhung lưu luyến điển chan hòa
Tình đời đen bạc không nên nghĩ
Tự cứu hồn thiêng vạn sự hòa.*

*Hồn thiêng thẳng cánh chung nhà
Thế gian tạm bợ lập đà giả chơn
Tranh nhau tạo cảnh giận hờn
Thương nhau tạo cảnh hòa đờn hát ca
Hồn thời thâm nhiễm đậm đà
Vía thời khổ cực khó hòa khó tu
Quây quần trong cảnh người ngu
Tạo cho thiên hạ mình mù không hay
Phân ra tạo cảnh tứ thầy
Ngày ngày tự gạt tự đày lấy thân
Tu không cương quyết chuyên cần
Làm sao sửa được tiến gần Phật Tiên
Biết người chẳng biết duyên tiền
Nôn nao thuyết lý gây phiền bất an
Xuất ngôn thuyết lý thiên đàng
Mơ màng vọng động khẩu bàn chuyện mơ
Gắng tu khai thác từ giờ
Tiến theo đà tiến từ mờ trở minh
Thâm tu vượt khỏi giả tình
Thanh cao chơn chất chuyển khuyh Phật đài
Chăm lo sửa đổi đời mài
Giúp mình giúp họ biểu bày tình thương
Mặc ai điên đảo gạt lường
Tâm ta giúp họ là đường chơn tu.*

Lương Sĩ Hằng

Hồng Kông, 03-09-1974

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Yêu đời yêu đạo thực hành

Manila ngày 19/6/1979 (tiếp theo và hết)

Cho nên chúng ta tu đây, tuy rằng các bạn không phải xây dựng một khí giới nào, nhưng các bạn lấy điển làm khí giới! Các bạn làm chiến sĩ của Thượng Đế để thực hiện tình thương và đạo đức, đời lữ đạo, các bạn thấy chưa, chúng ta tu về vô vi không phí, không hoang phí thì giờ của các bạn đâu, không uổng công của các bạn đâu, nhưng mà từ từ sẽ cho các bạn thấy. Rồi các bạn thấy những sự ngu muội của chúng ta từ bao nhiêu kiếp rồi, tới bây giờ mới lóe hiểu một chút thôi, cũng chưa biết chân lý, chưa hiểu chân lý. Chính bản thể của các bạn là chân lý mà chưa hiểu. Nếu các bạn hiểu rồi, các bạn đâu có đi tìm ông thầy dạy tu. Thấy chưa? Bạn không hiểu được, cho nên chúng ta tìm được rồi, chúng ta tu.

Cho nên chúng ta có một pháp bình đẳng Vô Vi, Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí này, nó bình đẳng, nó không có thầy trò, quá thương mến mà kêu Thầy vậy chớ nó là bạn thôi. Thầy của nó là nó đó các bạn! Thầy luôn luôn ở trong tâm hồn của các con và thầy luôn luôn hiện trong kiến thức của các con. Đó thì nó ở trong bình đẳng hết rồi thành ra không có ý lại, mình phải nắm lấy những sự sáng suốt thanh nhẹ mà người đã cho mình, rồi mình giữ đó để tiến, mình làm thầy rồi, còn chờ thầy gì nữa. Thầy của một tiểu thiên địa, trách nhiệm với càn khôn vũ trụ, trách nhiệm với Thượng Đế đời đời! Cho nên các bạn hiểu nhiều chừng nào lại càng yêu đời nhiều chừng ấy, tha thiết yêu đời, yêu sự huyền vi sắp đặt của bàn tay Thượng đế, yêu đạo, khao khát đạo, yêu chơn lý tiến hoài không ngưng, lên hoài không thấy tới, đi không hết, đâu có biết chỗ nào cao thấp! Đi tới không giới, không không gian, không thời gian, vô cùng tận!

Cho nên cuộc hành hương chúng ta không có thể nói ai cao và không có nên chê ai thấp. Thấp nhất càn khôn vũ trụ cũng là Thượng Đế, cao nhất càn khôn vũ trụ cũng là Ngài. Các bạn thấy chưa? Trong sanh có tử, trong tử có sanh các bạn thấy chưa, là Thượng Đế, trong chết có sống, trong sống lại có chết, các bạn thấy không? Cho nên chúng ta hiểu được nguyên ý đời đạo sanh tử nối liền, các bạn còn đau khổ không? Nãy giờ các bạn còn đau khổ không? Tâm hồn các bạn đã thay đổi và dung thứ, ai xâm chiếm tư tưởng các bạn? Thanh điển của Thượng Đế đang chiếm tất cả tư tưởng các bạn. Các bạn đã về với đấng Cha Lành, các bạn đã về với tình thương muôn loài vạn trạng, các bạn thấy các bạn phải trở về với trách nhiệm các bạn, xây dựng cả càn khôn vũ trụ, phần hồn của các bạn vô cùng tận, các bạn phải đóng góp với vạn linh để chuyển hóa, tiến hóa, để sửa đổi các nơi các giới đang nguy ngập, đang đau khổ, đang triền miên dòn dập sự đau khổ. Đó là bị vì chúng bê tha, không chịu học bài, bây giờ cho học cấp tốc!

Cho nên chúng ta có duyên lành mới gặp pháp, gặp pháp thì chúng ta phải thực hành, thực hành mới thấy bạn. Nếu các bạn không thực hành, cái pháp để cho các bạn đọc rồi liệng thì nó cũng như mảnh giấy đi tiêu của mọi người, không có giá trị gì hết! Mà các bạn thực hành rồi các bạn thấy, đó là giá trị, mà giá trị đó do ai? Do khối óc con người đã minh định và xác nhận. Nếu khối óc con người không minh định và không xác nhận, ai nhìn nhận Chúa, ai nhìn nhận Phật, ai nhìn nhận khối linh quang cao cả. Thấy chưa? Đó, do khối óc!

Cho nên mỗi mỗi chúng ta tu vô vi là ở trong thực hành, các bạn phải đi từ lý từ tí và tự các bạn phải kiểm chứng và xác nhận mới có giá trị, không nên nghe và mê tín và cho đó là đúng, không bao giờ! Nhưng ai nói đúng mình cũng gật đầu đúng, đâu đâu cũng là phải, chỉ tôi không phải mà thôi. Ai ai cũng là đúng, ai ai cũng là tài nhưng chỉ tôi chưa tài, tôi phải tu, tôi còn ngu tôi

mới tu mà tôi còn cho tôi sáng suốt, tôi còn phải tu. Tôi tu tới hai cái đó nó đi tới vô cùng tận hòa đồng, không sáng suốt và hết ngu. Lúc đó tôi thấy nó nhẹ nhàng! Bạn còn cho bạn sáng suốt là bạn còn phải lo cho người khác, động! Thấy chưa? Bạn còn cảm thấy bạn là thằng ngu thì bạn cũng còn động nữa. Nhưng mà nhờ hai có đó chúng ta mới tiến. Có cái tối có cái sáng, có tối có sáng, có cái ngày có cái đêm, chúng ta mới là tiến được, chúng ta học ở trong hành trình đó. Chúng ta đang ở trong một cối xay đang xay, cối xay đang xay gạo, xay chúng ta, để tiến hóa! Cho nên chúng ta phải chấp nhận, không sao hết. Các bạn hiểu rõ phần hồn các bạn bắt diệt thì lúc nào các bạn cũng an vui và thực hành để tiến.

Đòi thì các bạn đối xử với mọi người đều phải thương yêu vô cùng tận. Các bạn phải yêu đòi các bạn mới thấy đạo chứ! Các bạn tu mà các bạn bỏ đòi lấy gì các bạn thấy đạo. Mà yêu đòi không phải kêu các bạn đi chơi bởi suốt ngày suốt đêm đâu. Yêu đòi các bạn phải ý thức rõ nguyên căn của mọi sự việc. sự mến cảm của Thượng Đế đã đến với bạn trong tình thương gia đình, anh em bạn bè quý báu. Nghịch cảnh cũng là phải yêu luôn cả nghịch cảnh đến với bạn. Nếu không có nghịch cảnh làm sao thử lòng bạn, ai dám chun vô trong ruột bạn mà thử bạn. Cho nên bạn phải yêu tất cả, yêu đòi thì bạn mới thấy đạo. Còn bạn không chịu yêu đòi làm sao bạn thấy đạo? Đòi đạo song tu, chỉ có vô vi mới mở đường cho các bạn tiến. Còn rồi các bạn cầm cái này, cầm cái kia cái nọ, làm sao các bạn tiến? Tôi đã nói rằng, nghề nào giữ nghề ấy, tôi cứ thực hành công phu, rồi nó sẽ thay đổi tùy theo tâm linh tiến hóa. Tâm linh các bạn nhẹ, sắp đặt có từng có lớp nó phải chuyên hóa qua một cái nghề khác thông thạo hơn, nhẹ nhàng hơn, dễ dãi hơn, nhưng mà lại cao siêu hơn, lại khó khăn hơn ở sau này. Cái tầng tiến hóa của đạo nó phải khó khăn hơn. Nếu các bạn tu cao thì các phải học những bài vở cao. Người ta học một ngày, các bạn phải một giây đồng hồ phải trả lời liền, phải giải quyết liền, phải tâu trình liền, nằm trong chân lý không dư không thiếu, chứ không phải câu nệ chậm trễ được. Nếu các bạn tu cao thì phải tới cái lớp đó.

Cho nên chúng ta không chán được, chúng ta thấy rõ đòi đạo rồi làm sao chúng ta chán. Chán rồi bạn đi đâu bây giờ? Bây giờ các bạn không hiểu nhiều cũng hiểu ít. Các bạn thấy rõ đòi đạo, bây giờ các bạn đi đâu? Bỏ đạo các bạn về đòi rồi đòi làm cái gì đó? Đòi cũng phải đang học đó, tu đó, thấy chưa? Mà bây giờ các bạn được có cái hành pháp về đạo thì các bạn lại đại gì mà bỏ nó, thấy không? Có đòi có đạo, các bạn thấy không, sung sướng quá rồi. Chúng ta đầy đủ quá rồi, chúng ta hơn nhiều người quá rồi. Người đi trước đã hi sinh trọn nửa cuộc đời để tìm những sự thật và nói lại các bạn nghe, để cảm động lòng của các bạn và để các bạn thấy rõ các bạn hơn, không dấu điểm, không vì tư lợi, không than phiền muộn giờ phút nào. Cũng vì các bạn, tìm hiểu cho các bạn, nơi khả năng của mình. Cho nên các bạn kế tiếp lên, rồi cũng phải làm điều đó, hay hơn nhiều, giỏi hơn nhiều, ngoan ngoãn hơn nhiều, thực hiện tình thương và đạo đức thật sự hơn nhiều. Đó, các bạn thấy chúng ta sung sướng không? Kể đi trước rồi dù có lìa xa các bạn đi, rồi cũng an vui đòi đòi.

Rồi các bạn tiếp nối, cũng trong hành trình vui vẻ thương yêu, tay nắm tay, đuôi nắm đuôi để tiến hóa, sáng suốt cõi mở. Giờ phút vinh quang nó đây về trong tâm khảm của chúng ta, do hành trình tự tin, tự hành của mình! Nếu các bạn lười biếng, làm sao có được? Nhiều người cũng tu, lợi dụng đạo tạo đòi. Nó lại vấp phải cuộn cuộn một cục nằm đó thôi, không có lợi gì. Các bạn hiểu cái lợi trước mắt này nhưng mà hậu quả lại đáng thương, chậm trễ. Cho nên chúng ta cứ làm li hành đi, tiến, để đi tới, sửa mình! Bạn đạo ai cũng giỏi hết, mình tôi dở, em là yếu hèn nhất, phải ráng tu! Chỉ biết có bao nhiêu đó là đủ rồi. Thì ngày nào các bạn cũng có cơ hội sửa. Nếu cho các bạn là cao cả hơn hết thì các bạn đâu có sửa nữa. Đứng đó thôi, ù lì đó thôi. Cho nên lớn mạnh như Thượng Đế cũng phải làm việc 24/24. Thượng Đế là mọi trạng thái đó các bạn ơi, thì

mọi trạng thái, trạng thái nào không có Thương Đế? Trạng thái nào thiếu Ngọc Hoàng Thượng Đế? Mà tâm hồn nào vắng ngài được? Vì ngu muội chưa hiểu đó thôi.

Cho nên chúng ta tu, sửa mình, chê mình, giải quyết mọi sự nan giải cho mình, để ảnh hưởng người khác. Không dám dạy người ta, dạy ai bây giờ? Con ruột của bạn để ra đây bạn dạy nó cũng không nghe mà. Cho nên bạn phải hành động để ảnh hưởng nó. Rồi nhiều khi nó cũng không nghe, nhưng mà nó phải nếm với hành trình của nó, tùy duyên ngộ học hành của nó, bài vở của nó nhiều khi khác hẳn hơn mình, mình không nên trách nó, một thời gian rồi, cha con cũng tương ngộ và cũng trong hành trình tiến hóa.

Ai có đèn lại không muốn thấp cho nó cháy sáng, ai lại không muốn sạch sẽ thơm ngon. Chúng ta mỗi mỗi đều sạch sẽ thơm ngon hết. Bạn thấy một miếng nhôm sét mà liệng dưới đất đó, nó sét người ta chê, rồi bạn lượm về bạn lấy giấy nhám chà một chập nó sáng. Té ra nó sáng từ đời nào chứ đâu phải là mới sáng đây, bạn thấy không? Thì trong bạn đã có sự sáng suốt, trong bạn đã có hương đăng, trong bạn đã có sự đời đời ở bên trong cho nên nó thích hợp với chuyện đời đời tôi vừa giảng ở bên trên.

Hành trình tiến hóa tôi gặp nhiều gai góc, gặp nhiều cảnh đau thương, làm cho tôi bận rộn đau khổ nhưng mà tôi thấy đó là thức sáng suốt. Tôi cảm thấy sung sướng vô cùng. Nhiều khi tâm hồn tôi cởi mở, cười vang cả vũ trụ, tôi thấy tôi sung sướng. Tôi được học nhiều bài quý báu, đến ngày nay, Ôn Trên sắp đặt, tôi lại có cơ hội ở mảnh đất tự do này để nói đạo cho các bạn nghe. Tôi muốn nói những gì tôi được hiểu, những kiến thức tôi đã kiểm nhận và sự phát triển trong tâm linh của tôi qua những lời dẫn giải để các bạn lần lần đây tìm hiểu tùy theo trình độ của mọi người. Hỏi chứ tôi được, các bạn được không? Chắc chắn các bạn phải giỏi hơn. Tôi dọn đường trong mấy chục năm để tìm hiểu một cái việc nhỏ nhỏ của ông trời, rồi các bạn còn tuổi trẻ, đây rồi các bạn sẽ lấy, nghe có một tiếng đồng hồ trong mấy chục năm của tôi thôi, rồi các bạn sẽ tiếp tục nắm đó rồi tiến tới. Hỏi các bạn giỏi hơn tôi hay là dở hơn tôi? Chắc chắn bạn phải giỏi hơn tôi! Cho nên chúng ta sau này, người này truyền người kia, chúng ta phải hiểu biết rằng người sau này phải giỏi hơn người trước. Chúng ta không vội khinh nhưng người mới học, chúng ta phải ân cần kính nể và học nơi người nhiều hơn.

Bây giờ các bạn tu lâu, nhưng mà các bạn đâu có ai thử các bạn. Mấy người bạn tu mới mới nhào vô thử các bạn. Các bạn phải nên cho đó là thầy, ông thầy đời dạy tôi, ông thầy hỏi tôi phải trả lời, tùy theo tiềm thức hiểu biết của tôi. Đó, bạn mới là đứng dẫn một người tu, đời lần đạo! Pháp Vô Vi nó phải vậy, pháp Vô Vi nó phải đưng phải như vậy. Cho nên các bạn lại có cơ hội nhiều hơn, giữ lấy mà tu, giữ lấy mà tiến, cái của đời đời!

Tôi đã nói các bạn đến đây với hai bàn tay không rồi trở về với hai bàn tay không. Mà ngày nay các bạn biết gây dựng thanh điền thì các bạn xài đồ la ông Trời, sướng quá mà không tu uống. Thấy không? Các bạn được đi trở lộn về, cái chuyên máy bay nó mắc tiền nhưng mà các bạn đã mua được vé rồi thì cứ việc đi. Không có nên sợ sệt một cái gì hết, tôi là người đi trước, và tôi đã thực hiện, tôi đã hành hạ cơ thể tôi rất nhiều, không cho ăn, không cho ngủ, bắt nó làm đủ mọi tình thế thế gian, để nó hiểu nó nhiều hơn, giải tỏa những sự phức tạp. Cũng như tôi thường nói, những con ma tự ái, tham sân trong bản thể này phải đuổi nó hết và phải diu dắt nó, cũng phải liệu, cho nó khôn ngoan lên, để cho nó tiến hóa lên, đem cái tham nó tới vô cùng, để cho nó hóa giải, không còn tham, sáng suốt rồi, tham trong sáng suốt kêu bằng cứu độ, tham trong mờ ám kêu bằng gieo họa.

Cho nên các bạn được cơ hội nó chuyện với tôi bữa nay và được nghe tôi nói thêm cho các bạn nghe, thương yêu các bạn, ở trong tâm hồn các bạn, nằm hẳn trong tâm hồn các bạn, nhớ thương các bạn mãi mãi, không quên các bạn đâu, các bạn chỉ lo hành đi rồi các bạn sẽ đến. Nhớ, tôi vẫn tỉnh táo mãi mãi, tôi nhớ các bạn từ ly từ tí, các bạn muốn ôm tôi trong lòng các bạn nhiều lắm nhưng mà tôi đã ôm các bạn trước khi các bạn muốn ôm tôi!

Cho nên chúng ta thực hiện tình thương và đạo đức, yêu đời lẫn đạo, chúng ta nên yêu nhau, thương nhau, giúp đỡ lẫn nhau, xây dựng lẫn nhau, thực hiện tình thương và đạo đức. Cảm ơn các bạn.

ĐỀ TÀI SUY GÃM

Giác Ngộ

Chữ giác này là biết được. Ngộ là gặp phải kêu bằng giác ngộ. Ngộ đạo cũng vậy, biết được sự quân bình của thiên hạ kêu bằng ngộ đạo.

Giác ngộ lấy cái gì tạo ra cái giác bây giờ? Cho nên người Việt Nam cũng học trước, tôi vượt biên, tôi bỏ xứ, tôi ra, tôi đi. Rồi đi đâu đây? Gặp những cơn sóng gió nguy hiểm lần lần tôi giác. Tôi mới thấy sự sai trái, tôi ở giữa mặt biển mà tôi đi như thế này nguy hiểm quá, có thể chết bất cứ lúc nào, chỉ cầu Trời Phật cứu tôi chứ chẳng ai cứu tôi vì chiếc ghe tôi không đủ tiêu chuẩn, quá nguy hiểm. Vết lằn, vết lằn, tìm hiểu, mà trong cái cực độ mới thấy giác, trong cái khổ cực các bạn mới giác. Cho nên, tu thiền là khổ hạnh thì các bạn mới giác, trong cái giác đó các bạn mới ngộ, mà mỗi người ngộ một kiểu khác. Hiểu được sự sai lầm của chính mình và hiểu sự huyền diệu của Bên Trên đã cứu độ mới thấy rõ cái đạo là giá trị. Sự quân bình của thiện ác, cho nên thiện chúng ta cũng không bỏ mà ác chúng ta không bỏ. Hai cái đó phối hợp thành chơn lý vô cùng kêu bằng giác ngộ; biết được và ở trong cái hoàn cảnh đó mới ý thức ra cái sự việc.

(Văn tự vô vi)

Thông báo video Tuần Lễ 51, 20-12-2020

Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video Khóa Thanh Tịnh năm 1988 tại Thiền Viện Quy Thúc tuần này:

1. Phải dân thân, phải hy sinh tánh hư tật xấu - Thiền Viện Quy Thúc 1988, Khóa Thanh Tịnh - p1

<https://youtu.be/9w7ixrZl0Do>

2. Trong lúc âm con niệm Phật, nhìn chồng niệm Phật - Thiền Viện Quy Thúc 1988, Khóa Thanh Tịnh - p2

<https://youtu.be/2hXr0KqUbGs>

3. Tự mình trở về với Thanh Tịnh - Văn Đạo tại Khóa Thanh Tịnh - TV Quy Thúc 1988 - p3

<https://youtu.be/2eOx4JU15Nw>

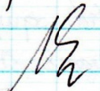
4. Đọc Hiểu một chuyện mà thực hành là một chuyện - Văn Đạo tại Khóa Thanh Tịnh TV Quy Thúc 1988 - p4

<https://youtu.be/b4ZFtQuU4wg>

5. Người tu phải hiểu luật nhân quả - cô Nha Sĩ trẻ hỏi đạo - Bé Mạc Khóa Thanh Tịnh TV Quy Thúc 1988

<https://youtu.be/Munp1ZpBV5E>

Ban video kính mời

T.L. 27⁰².99

Ngày 13.1.1999

Kính thưa Đức Ông Tâm!

Hôm nay con xin được phép viết thư gửi đến Ông Tâm. Trước tiên con kính thăm Ông Tâm, cầu chúc Ông Tâm vui khỏe và nhất là cầu chúc Ông Tâm đang hoàn thành gánh nặng mà Ông Tú đã khóc trước lúc Ông Tú già cõi đời. Cầu chúc Ông Tâm bước sang năm 2000 sẽ hoàn thành gánh nặng và có nhiều bần đạo tu tiến do Ông Tâm dạy dỗ đều đặn.

(10)

Kể đến con kính xin được bài lay Ông Tâm đề tỏ lòng cảm ơn Ông Tâm đã dạy dỗ đều đặn con và ban đạo ba cõi. Thành tâm kính bái và kính thương Ông Tâm.

Sau cùng con lại tiếp tục được nghe lời mình huân của Ông Tâm:

Thưa Đức Ông Tâm!

Trong năm 1998 vừa qua, con vẫn tiếp tục tu và có cơ duyên học hỏi. Con đã tự nhiều lần cố gắng tự giải tự trả lời.

nhưng mà cuối cùng con phải quyết định
nhờ Ông Tâm dạy bảo để tạm bỏ chức
quan thiên can. Từ ngày tu thiên đến giờ
ngoài Ông Tâm là bậc Thầy bậc Phật rộng
ra, con đã có nhiều cơ duyên để học
hỏi Kim thân Cổ kim, các lương điền muốn xác
xưng danh v.v... Nhưng bây giờ con đang
gặp một người, theo con nhận thấy đã
bước vào hàng Phật, Bồ Tát. Đó cũng là
phước đức cho VN khi đức Ông Tâm còn
rao giảng ở hải ngoại. Và con nhận thấy
Phật có tông đồ Phật khác nhau. Con cũng
xin nói rõ người này cũng không xứng danh
nhưng do con từ cảm thức được như vậy.

(11) Từ ngày được học hỏi, con được hiểu
thêm một số vấn đề để mở trí thêm. Nhưng
mà con luôn không muốn mình chú quan
phần diện cho nên muốn nghe lời giáo
hướng của Thầy để được sáng suốt hơn.

Cuối cùng cuộc đời của con ở kiếp
này thật trôi trên mũi tặc luy, mong đức
Ông Tâm từ bi âm giám âm xá cho con

(12)

được cơ hội ăn năn sám hối tu hành
con nguyện sẽ gắng đạt thành con đường
vô vi trả ơn người truyền pháp ở
tương lai.

Thành tâm kính bái,

con

Monaco, ngày 27/2/99

Ông Tám vui nhận được thư của con đề ngày 13/1/99, được biết con vẫn khỏe và nhắc lại câu nói trần trời của Ông Tư đã ban cho Ông Tám lúc Ông Tư sắp rời khỏi trần gian. Ông Tám vẫn tự tháo gỡ từ giai đoãn một, đứng theo đường đạo dày công tu tiến, chịu đựng mọi trở ngại trong cuộc sống lăn la cho đến nay, đã được 76 tuổi đời. Từ có đến không và từ không đến có, thật là một dày công. Tri niệm nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, đại trí càng ngày càng được mở, bất chấp sự gian lao dần thân độ đời. Trời vẫn chứng tâm. Ông Tám và gia đình vẫn sống an vui trong thanh tịnh. Càng thanh tịnh lại càng có duyên lành tu tiến. Hiện nay con có tâm xác cầu trúc thanh cao và huyền vi của trời đất đã cầu thành đạo mẫu, tự tu tự tiến. Dẫn cho lời nói xây dựng thanh cao từ đâu đến cũng do Đấng Toàn Năng xây dựng và ban bố. Cuối cùng cũng do hành gia tự tu trong thanh tịnh, nhiên hậu mới thấu triệt được cuộc sống là tạm. Thực hành là chánh và vĩnh cửu. Con cảm nhận lời phân giải của người khác là thâm thía. Đó là duyên lành đến với con, càng niệm lục tự nhiều hơn, đại trí sẽ tự mở và đón nhận điều lành. Nói đến Phật là ánh sáng từ bi thanh nhẹ, con nên học từ bi và thực hiện từ bi thì mọi việc nan giải trên đời sẽ có cơ hội tự vượt qua. Chúc con tiếp tục trong thanh tịnh để đón nhận sự thanh tịnh bất cứ từ đâu đến. Chúc con và gia đình vui khỏe.

13

Quý thương,
Luong Sĩ Hằng

Hemet ngày 15 tháng 12 năm 2020

Kính gửi Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Thưa các bạn: Đây là tiết mục chia sẻ Tâm Tình Phát Triển Trí Tâm

Tuần này đề tài tu học là:

QUÍ MẾN

QUÍ MẾN TRỜI CAO KHÔNG TẠO ĐỘNG

PHÂN MINH ĐỜI ĐẠO TỰ THAM TÔNG

TRỜI CAO SÁNG TỎ TÌNH THA THIẾT

BAN CHIẾU TOÀN CẦU ĐIỂN GIẢI THÔNG

Lương sĩ Hằng

Tuần này có một chuyện gây CHÚ Ý!..

Vì thế chúng tôi muốn được chia sẻ:

HỘI ÁI HỮU VÔ VI FRANCE PHÁP QUỐC

Cho xuất bản quyển kinh A DI ĐÀ chú giải

Của Đức ông Tư ĐỒ THUẬN HẬU:

Rất quý vì đang khang hiếm xuất bản đúng lúc

hợp thời cảm ơn Hội Ái Hữu Vô Vi Pháp Quốc

Sự Phát Tâm của mọi người là CAO QUÝ

Chúng ta nên HOAN HỖ VUI MỪNG ĐÓN NHẬN vậy thôi.

Đức ông TƯ TIÊN TRI RẤT CHÍNH XÁC

Ông Tư dặn rằng không được thêm bớt gì trong cuốn KINH A DI ĐÀ chú giải của ÔNG

Trải qua mấy chục năm trời bây giờ cuốn kinh được tái bản và có sự thêm bớt trong đó

CHỨNG MINH ÔNG NÓI KHÔNG SAI CHỨT NÀO CẢM PHỤC

ĐỨC THẦY KÍNH YÊU CỦA CHÚNG TA CŨNG NÓI NHƯ VẬY:

“KHÔNG NÊN CẮT XÉN BẤT CỨ GIAI ĐOẠN NÀO NHE “

Chúng ta nên LƯU Ý những lời dạy dỗ và dặn dò của TỔ THẦY

Xin mượn mấy câu sấm để kết thúc câu chuyện

SẤM TU HÀNH. 1

TRĂM NĂM BIA ĐÁ CŨNG MÒN

NGÀN NĂM BIA MIỆNG VẪN CÒN TRỞ TRỞ

KIỆN NÊN “HẬU” TÒ VẪN THỜ

KỂ CHO BẠN RÕ HUYỀN CƠ NHỌC NHẪN.....

SẤM 2

BẠN THÌ DẠY BẠN MỚI THIỀNG

THÍCH CA DẠY BẢO CHIẾU LIÊN BÊN CON

LỜI NÓI NHƯ NÉT VÀNG SON

CON NÊN GHI GẮNG CHO TRÒN CÔNG PHU

Chia sẻ đến đây xin tạm dừng

Kính chào các bạn

Quý thương

Bành Chí.

TB: tiếp theo xin chia sẻ sự hiểu biết về một khía cạnh của chúng tôi về cuốn KINH A DI ĐÀ chú giải của Ông Tư ĐỒ THUẬN HẬU.

Lúc chúng tôi trở về thăm lại quê hương VN vào khoảng năm 1990. có ghé xuống

thăm Thầy Hai Sa Đéc và được Thầy Hai đãi cho ăn Bánh Tằm Bì rất ngon. Sau đó chúng tôi vào nhà ngói nói chuyện ,thì được Thầy Hai kể cho nghe chuyện của Đức Ông Tư: LÚC XUẤT HỒN ĐI LÀM PHẬT SỰ. khi bay qua một ngọn núi Ông Tư nhìn thấy một đạo Hào Quang chiếu thẳng lên Trời!.. rồi lập tâm khi trở về lại thể xác sẽ tìm đến nơi đó mà xem coi cho rõ sự tình

Nơi đó là cái chùa bên Mã Lai có thờ một cái hộp có khoá lại. Rồi ông nhờ người giữ chùa mở ra cho xem trong đó có gì?..

khi mở ra Ông Tư nhìn thấy một cuốn Kinh nhỏ bằng khỏ tay màu đỏ. Từ đó Ông trở về và lập tâm chú giải quyển Kinh này.

Đó là những gì chúng tôi được nghe Thầy Hai SaĐéc kể lại v.v...

Kính chào

Quý Thương

Bành Chi (CA)

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho Ba của bạn đạo Đào Nguyên Phong Vũ là Ông **Đào Ngọc Vân** sanh ngày 20 tháng 7, năm 1938; mất ngày 11 tháng 12, năm 2020 lúc 7:09 PM ở tại Sacramento, California. Hưởng thọ 82 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Gia đình bạn đạo Đào Nguyên Phong Vũ thành thật cảm ơn quý bạn đạo.